

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2613/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Davora Pustijanca, predsjednika vijeća, Nevenke Baran, suca izvjestitelja i Radovana Raduke, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom SAEPEŠ PROJEKT d.o.o. iz Starog Čiča, Ulica Juraja Habdelića 128, OIB: 16010081629, kojeg zastupa punomoćnica Martina Gajski, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Gajski, Grlić, Prka i Partneri d.o.o. u Zagrebu, Gundulićeva 15, odlučujući o žalbi dužnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-2026/2025-37 od 13. svibnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 30. rujna 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se dužnikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-2026/2025-37 od 13. svibnja 2026.

Obrazloženje

1. Rješenjem označenim u izreci ovog rješenja sud prvog stupnja je uskratio potvrdu izmijenjenog plana restrukturiranja za dužnika Saepes Projekt d.o.o. (točka I. izreke rješenja), obustavio predstečajni postupak nad navedenim dužnikom te odredio da će se po službenoj dužnosti nastaviti postupak nad tim dužnikom kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka (točke II. i III. izreke rješenja); prvostupanjski je sud također odredio da će se uskrata potvrde izmijenjenog plana restrukturiranja i obustave predstečajnog postupka upisati u sudski registar (točka IV. izreke rješenja). Tako je prvostupanjski sud odlučio primjenom odredbe članka 61. stavka 3. točke 3., članka 61.a i članka 64. stavaka 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24) jer je ocijenio da je plan restrukturiranja postignut na nedopušten način budući da je vjerovnik Tomislav Matić razvrstavanjem u posebnu skupinu kao razlučni vjerovnik (premda nije razlučni vjerovnik jer nije stekao založno pravo na poslovnom udjelu društva Texo Management d.o.o. od društva Texo Poduhvati d.o.o. koji je pravni prednik dužnika u smislu članka 412. stavka 6. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine” broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 125/11, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22, 18/23, 130/23 i 136/24) stavljen u povoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike jer bi se on prema izmijenjenom planu

restrukturiranja namirio gotovo u cijelosti, to jest u iznosu od 1.050.000,00 EUR od ukupne njegove tražbine od 1.072.249,77 EUR, dok bi se preostali vjerovnici namirili u omjeru od 5% svojih tražbina.

2. Protiv rješenja žalbu je podnio dužnik pobijajući ga u cijelosti zbog pogrešne primjene materijalnog prava jer je sud primijenio odredbu članka 61. stavka 3. točke 3. Stečajnog zakona umjesto članka 61. stavka 3. točke 2. tog Zakona, zatim zbog bitne povrede odredaba postupka te zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i propuštene primjene članka 541. stavka 2. Zakona o trgovačkim društvima. Žalitelj u žalbi navodi da je prvostupanjski sud kao razlog uskrate potvrde plana restrukturiranja naveo da je vjerovnik Tomislav Matić pogrešno uvršten u skupinu A vjerovnika (razlučni vjerovnici) u planu restrukturiranja te da je stoga prihvatan plan postignut na nedopušteni način jer je tom vjerovniku dan povoljniji položaj. Žalitelj smatra da je to pogrešno jer odredba članka 61. stavka 3. točke 3. Stečajnog zakona obuhvaća situacije u kojima su za pribavljanje glasova korištene zabranjene metode poput podmićivanja, tajnih sporazuma ili izvanugovornog pogodovanja radi kupnje glasa, a pogrešna pravna ocjena valjanosti instrumenta osiguranja nema ništa zajedničko s nedopuštenim načinom postizanja prihvata. Žalitelj navodi odredbu članka 61. stavka 3. točke 2. Stečajnog zakona te ističe da se nedostatak može otkloniti u kratkom roku koji će odrediti sud, a sud je primijenio odredbu koja ne ostavlja prostora za sanaciju. Nadalje, žalitelj navodi odredbe članka 61. stavaka 4. i 5. Stečajnog zakona te smatra da vjerovnik Ertl (koji je isticao prigovor razlučnom statusu vjerovnika Matića) nije tvrdio da je njega samoga plan stavio u lošiji položaj, a k tome taj vjerovnik nije učinio vjerojatnim da bi u stečajnom „scenariju” naplatio više od 5% svojih tražbina što mu plan jamči. Žalitelj smatra da vjerovnik Tomislav Matić nije stavljen u povoljniji položaj jer ako nema razlučno pravo, on će svoju tražbinu moći nakon okončanja predstečajnog postupka namirivati u skladu s planom restrukturiranja kao običan vjerovnik, a ne razlučni; pri tome ima li ili nema Tomislav Matić pravo odvojenog namirenja nije predmet utvrđivanja u predstečajnom postupku. Žalitelj navodi da je plan restrukturiranja prihvaćen glasovima 87,44% vjerovnika, a ako se toj skupini doda i vjerovnik Tomislav Matić plan je prihvaćen s pravom glasa 94,92 % vjerovnika – samo je vjerovnik Ralph Michael Ertl glasovao protiv plana restrukturiranja. Prvostupanjski sud u pobijanom rješenju nijednom riječju nije razmatrao može li se eventualni nedostatak u razvrstavanju vjerovnika Matića otkloniti u kratkom roku što je bio dužan učiniti temeljem članka 61. stavka 3. točke 2. Stečajnog zakona. Žalitelj smatra da je nedostatak otklonjiv i to na dva neovisna načina – jedan je solemnizacija Aneksa broj 1. jer žalitelj smatra da se solemnizacija još uvijek može provesti u roku od 5 do 7 dana, a drugi je izmjena plana reklasifikacijom Tomislava Matića u skupinu B. Osim toga, premda je sud dao Tomislavu Matiću pravo glasa, žalitelj smatra da je propustio na ročištu jasno utvrditi ima li Tomislav Matić pravo glasa o planu restrukturiranja ili nema, a umjesto toga sud je uskratio potvrdu plana restrukturiranja uz obrazloženje da Tomislav Matić nema razlučno pravo; žalitelj se poziva na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4127/25 od 16. prosinca 2025. koju dostavlja u prilogu žalbe. Nadalje, žalitelj smatra da je pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i propuštena je primjena članka 541. stavka 2. Zakona o trgovačkim društvima. Naime, sud je utvrdio da je Tomislav Matić prodao 100% poslovnih udjela u Texo Management d.o.o. društvu Texo Poduhvati d.o.o. temeljem Ugovora o

kupoprodaji od 22. travnja 2020., a Aneksom broj 1. od 3. prosinca 2021. Texo Poduhvati d.o.o. je u korist Tomislava Matića radi osiguranja isplate kupoprodajne cijene osnovao založno pravo. Nakon toga, Texo Poduhvati d.o.o. je pripojeno dužniku temeljem Ugovora o pripajanju od 22. srpnja 2025. Sve te činjenice sud je ispravno utvrdio, ali je iz njih izveo pogrešan pravni zaključak. Primjenom članka 541. stavka 2. Zakona o trgovačkim društvima izvodi se zaključak da je Texo Poduhvati d.o.o. bio dužnik Tomislavu Matiću, da je radi osiguranja tražbine Tomislava Matića Texo Poduhvati d.o.o. osnovano založno pravo na 100% udjela Texo Management d.o.o. te da je pripajanjem Texo Poduhvati d.o.o. dužniku dužnik u svoju imovinu preuzeo i predmet zaloga (100% udjela u Texo Management d.o.o.) i obvezu prema Matiću kao osiguranom vjerovniku. Zato Tomislav Matić ima pravni položaj razlučnog vjerovnika. Žalitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da preinači pobijano rješenje na način da se izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika od 8. travnja 2026. potvrdi sukladno prihvatu plana od strane vjerovnika utvrđenom na ročištu od 28. travnja 2026. ili podredno, da se ukine pobijano rješenje te vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovan postupak uz primjenu članka 61. stavka 3. točke 2. Stečajnog zakona.

3. Žalba dužnika nije osnovana.

3.1. Ispitavši pobijano rješenja na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11, 25/13 i 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25) u vezi članka 10. Stečajnog zakona u granicama razloga određenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

4. Iz spisa proizlazi da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-2026/2025-9 od 21. listopada 2025. sa str. 78. - 81. spisa otvoren predstečajni postupak nad dužnikom te su tim rješenjem pozvani, između ostalog, vjerovnici da prijave svoje tražbine Financijskoj agenciji na propisanom obrascu te razlučni vjerovnici da obavijeste Financijsku agenciju o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnog prava i dijelu imovine na koji se odnosi njihovo razlučno pravo. Sukladno tom rješenju, vjerovnik Tomislav Matić je prijavio svoju tražbinu u iznosu od 43.648,00 EUR s time da prema toj prijavi tražbine sa str. 178. - 179. spisa on nema razlučno pravo, a osim te prijave tražbine Tomislav Matić je prijavio i tražbinu u iznosu od 1.028.601,77 EUR s time da je u toj (dakle, drugoj) prijavi tražbine sa str. 181. - 182. spisa naveo da je razlučni vjerovnik i to na 100% poslovnih udjela u društvu Texo Management d.o.o. na temelju Ugovora o kupoprodaji poslovnih udjela od 22. travnja 2020. i Aneksa broj 1. od 3. prosinca 2021. i da se za taj iznos tražbine ne odriče prava na odvojeno namirenje. Međutim, iz Aneksa broj 1 Ugovoru o kupoprodaji poslovnih udjela od 3. prosinca 2021. sa str. 185. - 186. spisa koji je priložen toj prijavi ne proizlazi da je isti sklopljen u obliku javnobilježničkog akta ili privatne isprave koju je potvrdio javni bilježnik.

4.1. Nadalje, nakon što je prema zapisniku s ročišta radi ispitivanja tražbina od 5. veljače 2026. tražbina Tomislava Matića priznata u iznosu od 1.072.249,77 EUR (1.028.601,77 EUR + 43.648,00 EUR), i nakon što je dužnik sačinio plan restrukturiranja, na ročištu od 2. travnja 2026. stečajni sudac je ukazao dužniku da vjerovnici koji su razvrstani u određenu skupinu moraju imati identičan način namirenja, a što (prvotnim) planom restrukturiranja nije bio slučaj pa je stoga naloženo dužniku da dostavi sudu izmijenjeni plan restrukturiranja. Sukladno tom nalogu suda, dužnik je dostavio sudu izmijenjeni plan restrukturiranja prema kojem bi se Tomislav Matić i to kao razlučni vjerovnik od ukupne utvrđene njegove tražbine u iznosu od 1.072.249,77 EUR namirio u iznosu od 1.050.000,00 EUR kroz 7 jednakih godišnjih rata (koje dospijevaju od 12 do 84 mjeseca nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana), dok bi se otpisala tražbina u iznosu od 22.249,77 EUR što iznosi cca 2,08% (str. 400. spisa). Međutim, za razliku od Tomislava Matića, preostali vjerovnici (njih ukupno 8 čije su tražbine utvrđene u cijelosti) bi se namirili samo u omjeru od 5% utvrđenih tražbina u četiri jednaka tromjesečna obroka (str. 403. spisa).

4.2. U podnesku od 24. travnja 2026. vjerovnik Ralph Michael Ertl sa str. 417. - 418. spisa je naveo da je Tomislav Matić kojem je tražbina utvrđena (i) u iznosu od 1.028.601,77 EUR neosnovano svrstan u skupinu A jer on uopće nema razlučno pravo pa nema pravo na namirenje pod posebnim i daleko povoljnijim uvjetima od ostalih vjerovnika koji su prema Planu restrukturiranja svrstani u skupinu B i to stoga jer ugovor o zasnivanju založnog prava na poslovnim udjelima nije zaključen u propisanom obliku sukladno odredbi članka 412. stavka 6. Zakona o trgovačkim društvima (štoviše, nema ni ovjere potpisa) pa stoga ne proizvodi pravni učinak, a k tome, založno pravno nikada nije dostavljeno sudskom registru niti je upisano u Upisnik založnih prava na poslovnim udjelima kod Financijske agencije pa stoga založno pravo ne postoji; zato vjerovnik Earl smatra da dužnik tim planom izrazito pogoduje vjerovnika Tomislava Matića u odnosu na preostale vjerovnike koji se svi de facto nalaze u istoj skupini pa vjerovnik predlaže da sud donese rješenje kojim će uskratiti potvrdu plana restrukturiranja. Premda je dužnik u podnesku od 27. travnja 2026. naveo da vjerovnici koji raspolažu pravom odvojenog namirenja nisu u usporedivom položaju s vjerovnicima koji takvo pravo nemaju, dužnik nije osporio činjenicu da Aneks 1. Ugovora o kupoprodaji poslovnih udjela od 3. prosinca 2021. kojim su stranke ugovorile zasnivanje založnog prava na 100% poslovnih udjela u društvu Texo Management d.o.o. nije sklopljen u obliku propisanom člankom 412. stavkom 6. Zakona o trgovačkim društvima (to dužnik nije osporio ni u podnesku od 6. svibnja 2026. kojim je dopunio svoj podnesak od 27. travnja 2026.). Na ročištu od 28. travnja 2026. vjerovnici su glasovali o izmijenjenom planu restrukturiranja dužnika te je na tom ročištu Tomislav Matić kao jedini vjerovnik skupine A glasovao za prihvaćanje tog izmijenjenog plana restrukturiranja, a za prihvaćanje tog plana su glasovali i vjerovnici skupine B izuzev vjerovnika Ralph Michael Earl – vjerovnici te skupine su za prihvaćanje plana restrukturiranja glasovali u omjeru od 87,44% dok je protiv bilo 12,56% od ukupno utvrđenih tražbina s pravom glasa te skupine vjerovnika.

4.3. Prvostupanjski je sud izvršio uvid u sudski registar te utvrdio da je društvo Texo Poduhvati d.o.o. pripojeno dužniku na temelju Ugovora o pripajanju od 22. srpnja 2025. i odluka skupština obaju tih društava (Texo Poduhvati d.o.o. i Saepes

Projekt d.o.o.) od 22. srpnja 2025., te da je prema popisu članova društva Texo Management d.o.o. jedini član tog društva Texo Poduhvati d.o.o., a iz potvrda javnih bilježnika Kristiana Hukelj i Gorane Blaić Hebrang sa str. 440. - 442. spisa ne proizlazi da je upisano bilo kakvo založno pravo na poslovnom udjelu. Na temelju tako provedenog postupka, prvostupanjski je sud donio pobijano rješenje.

5. Prvostupanjski je sud pravilnom primjenom odredbe članka 61. stavka 3. točke 3. Stečajnog zakona uskratio potvrdu izmijenjenog plana restrukturiranja dužnika. Naime, prema toj zakonskoj odredbi sud će po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu plana restrukturiranja ako je prihvata plana postignut na nedopušten način, osobito stavljanjem u povoljniji položaj pojedinih vjerovnika.

5.1. U konkretnom predmetu, čak neovisno i od (ne)postojanja založnog prava na poslovnom udjelu u društvu Texo Management d.o.o., vjerovnik Tomislav Matić nesporno u odnosu na tražbinu u iznosu od 43.648,00 EUR nema razlučno pravo odnosno on u odnosu na tu tražbinu nije razlučni vjerovnik. Naime, kao što je navedeno u točki 4. obrazloženja ove odluke, Tomislav Matić je podnio dvije prijave tražbine i to jednu za tražbinu u iznosu od 43.648,00 EUR sa str. 178. - 179. spisa s time da u prijavi te tražbine taj vjerovnik nije naveo da ima razlučno pravo te drugu prijavu tražbine u iznosu od 1.028.601,77 EUR s time da je u toj (dakle, drugoj) prijavi tražbine sa str. 181. - 182. spisa naveo da je razlučni vjerovnik i to na 100% poslovnih udjela u društvu Texo Management d.o.o.. Prema tome, budući da i prema njegovoj prijavi sa str. 178. - 179. spisa vjerovnik Tomislav Matić nije razlučni vjerovnik za tražbinu u iznosu od 43.648,00 EUR, u odnosu na tu tražbinu taj vjerovnik nije mogao biti svrstan u skupinu A. Slijedom navedenog, u odnosu na tu tražbinu (dakle, tražbinu u iznosu od 43.648,00 EUR), taj je vjerovnik prihvaćenim planom restrukturiranja stavljen u povoljniji položaj jer bi se on prema tom planu (i) za tu tražbinu gotovo u cijelosti namirio (osim za cca 2,08%) dok bi se svi preostali vjerovnici namirili samo u omjeru od 5% svojih utvrđenih tražbina. Upravo zbog navedenog, a neovisno od svih žalbenih navoda dužnika, već samo iz tog razloga sud prvog stupnja je pravilno primijenivši odredbu članka 63. stavka 3. točke 3. Stečajnog zakona uskratio potvrdu izmijenjenog plana restrukturiranja dužnika.

5.2. Nadalje, sud prvog stupnja je pravilno ocijenio da vjerovnik Tomislav Matić nije razlučni vjerovnik ni u odnosu na tražbinu u iznosu od 1.028.601,77 EUR jer nema založno pravo na poslovnom udjelu u društvu Texo Management d.o.o. i to stoga što Aneks br. 1. Ugovoru o kupoprodaji poslovnih udjela sa str. 185. - 187. spisa koji je sklopljen 3. prosinca 2021. (a kojim su stranke Tomislav Matić i Texo Poduhvati d.o.o. u članku 3. tog Aneksa ugovorili založno pravo na poslovnom udjelu) nije sklopljen u zakonom propisanom obliku. Naime, odredbom članka 412. stavka 6. Zakona o trgovačkim društvima je propisano da član društva može založiti svoj poslovni udio s time da se ugovor o davanju u zalog sklapa u obliku javnobilježničkog akta ili privatne isprave koju potvrdi javni bilježnik, a javni bilježnik koji je sudjelovao u sklapanju toga ugovora dužan je bez odgađanja umjesto članova uprave sastaviti popis članova društva u kojem će se navesti koji je poslovni udio založen i dostaviti jedan primjerak registarskom sudu, a jedan primjerak društvu.

5.3. Prema tome, iz navedene zakonske odredbe jasno proizlazi da ugovor o davanju u zalog poslovnog udjela mora biti sklopljen u obliku javnobilježničkog akta ili privatne isprave koju potvrdi javni bilježnik te da javni bilježnik koje je sudjelovao u sklapanju tog ugovora mora bez odgađanja umjesto članova uprave sastaviti popis članova društva u kojem će se navesti koji je poslovni udio založen i dostaviti jedan primjerak registarskom sudu, a jedan primjerak društvu – primjerak se mora dostaviti društvu kako bi društvo bilo obaviješteno o postojanju založnog prava te time znalo da li svoju obvezu na primjer, isplate dividende treba ispuniti članu društva ili založnom vjerovniku, ali i kako bi društvo to pravo upisalo u knjigu poslovnih udjela sukladno članku 410. stavku 1. Zakona o trgovačkim društvima te bi time i treće osobe koje za to imaju pravni interes uvidom u tu knjigu prema posljednjoj rečenici tog stavka Zakona o trgovačkim društvima bile upoznate s pravom zalogu. Slijedom navedenog, budući da navedena zakonska odredba izričito propisuje oblik u kojem mora biti sklopljen ugovor o davanju u zalog poslovnog udjela (javnobilježnički akt ili solemnizirana privatna isprava), nedostatak tog oblika ugovor o zalogu čini ništetnim na što sud (i) u predstečajnom postupku pazi po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 327. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine” broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26) – naime, jednako kao što je za prijenos poslovnog udjela potrebno da je ugovor sklopljen u obliku javnobilježničkog akta ili solemnirane privatne isprave prema članku 412. stavku 3. Zakona o trgovačkim društvima jer je u protivnom ugovor o prijenosu ništetan, tako je ništetan i ugovor o zalogu koji nije sklopljen u obliku javnobilježničkog akta ili privatne isprave koju potvrdi javni bilježnik. Nadalje, upravo zbog toga što se radi o ništetnom ugovoru o zalogu, taj ugovor naknadno ne može postati valjan eventualnom naknadnom solemnizacijom u smislu članka 326. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima nego bi stranke tog ugovora (eventualno) mogle sklopiti novi ugovor o zalogu u zakonom propisanom obliku. Međutim, čak i u slučaju kada bi vjerovnik Tomislav Matić i dužnik kao pravni sljednik društva Texo Poduhvati d.o.o. naknadno sklopili novi ugovor o zalogu (novi Aneks Ugovora o kupoprodaji kojim bi ugovorili pravo zalogu na poslovnom udjelu) u zakonom propisanom obliku, Tomislav Matić ne bi na temelju tog novog ugovora o zalogu bio razlučni vjerovnik jer razlučni vjerovnik založno pravo mora imati (najkasnije) u vrijeme otvaranja (pred)stečajnog postupka – zbog navedenog, dužnik neosnovano u žalbi smatra da bi se nedostatak propisanog oblika ugovora o zalogu mogao otkloniti u kratkom roku pozivajući se pri tome, također neosnovano, na odredbu članka 61. stavka 3. točke 2. Stečajnog zakona.

6. Slijedom navedenog, upravo zbog toga što Aneks broj 1. Ugovora o kupoprodaji poslovnog udjela kojim je ugovoreno založno pravo na poslovnom udjelu u društvu Texo Management d.o.o. nije sklopljen u zakonom propisanom obliku, to Tomislav Matić nije razlučni vjerovnik. Zato je neosnovano pozivanje dužnika u žalbi (i) na odredbu članka 541. stavka 2. Zakona o trgovačkim društvima. Naime, premda je upisom pripajanja u sudski registar društva preuzimatelja (u konkretnom slučaju, dužnika), dužnik kao pravni sljednik pripojenog društva Texo Projekti d.o.o. preuzeo i obvezu isplate ugovorene cijene poslovnog udjela Tomislavu Matiću sukladno članku 541. stavku 2. Zakona o trgovačkim društvima, Tomislav Matić nije razlučni vjerovnik pa stoga nije mogao (kao takav) izmijenjenim planom restrukturiranja biti doveden u povoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike dužnika.

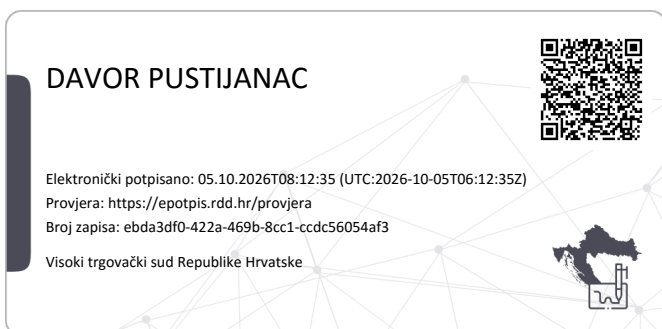
6.1. Nadalje, budući da je vjerovnik Ralph Michael Ertl prije ročišta za raspravljanje i glasovanje o predloženom izmijenjenom planu restrukturiranja podneskom od 24. travnja 2026. prigovorio tom planu i učinio vjerojatnim da bi tim planom restrukturiranja on kao i preostali vjerovnici dužnika u odnosu na vjerovnika Tomislava Matića bio stavljen u lošiji položaj premda se svi vjerovnici de facto nalaze u istoj skupini, to je taj vjerovnik sukladno odredbi članka 61. stavka 5. u vezi stavka 4. Stečajnog zakona učinio vjerojatnim da je planom restrukturiranja stavljen u lošiji položaj.

6.2. Dužnik u žalbi neosnovano smatra da je sud propustio na ročištu (na kojem se glasovalo o prihvaćanju izmijenjenog plana restrukturiranja) jasno utvrditi ima li Tomislav Matić pravo glasa o tom planu. Naime, iz same činjenice što je Tomislav Matić na ročištu od 28. travnja 2026. glasovao za prihvaćanja izmijenjenog plana restrukturiranja, jasno proizlazi da je sud tom vjerovniku dopustio glasovanje odnosno priznao pravo glasa te je taj vjerovnik glasovao za prihvaćanje tog plana – zato se dužnik neosnovano poziva na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4127/25 od 16. prosinca 2025.

7. Slijedom navedenog, s obzirom na to da je sud prvog stupnja pravilnom primjenom odredbe članka 61. stavka 3. točke 3. Stečajnog zakona uskratio potvrdu izmijenjenog plana restrukturiranja dužnika i, primjenom odredbi članka 64. stavaka 1. i 2. Stečajnog zakona, obustavio otvoreni predstečajni postupak te odlučio nastaviti postupak kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, to je pobijano rješenje pravilno i na zakonu osnovano. Stoga je dužnikovu žalbu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, a na temelju odredbe članka 380. točke 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona.

Zagreb, 30. rujna 2026.

Predsjednik vijeća
Davor Pustijanac

Broj zapisa: **9-3088d-ec0bf**

Kontrolni broj: **05805-bd6c2-0fcab**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.